

**Προσφώνησις τοῦ Πανοσιολ. Μ. Αρχidiaκόνου κ. Θεοδώρου,
ἐκ προσώπου τῆς Α.Θ.Π., τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ.
Βαρθολομαίου, κατὰ τὴν εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίαν τοῦ Θεοφιλ.
Ἐπισκόπου Κνωσσοῦ κ. Προδρόμου
26 Ὀκτωβρίου 2019**

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κρήτης κύριε Εἰρηναῖε, Προέδρε τῆς Ἱερᾶς
Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Κρήτῃ ὑπὸ τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας,
Σεβασμία τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν χορεία,
Θεοφιλέστατε καί λίαν ἀγαπητέ Ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Κνωσσοῦ κ.
Πρόδρομε,
Εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι καί διάκονοι τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ,
Θεόλεκτοι Μοναστικάι Ἀδελφότητες τῆς Μεγαλονήσου,
Ἐξοχώτατοι κύριοι Βουλευταί,
Κύριε Γενικέ Γραμματεῦ Ὁρησκευμάτων,
Ἐντιμότατοι Ἀρχοντες τοῦ τόπου,
Ἀδελφοί ἐν Κυρίῳ.

Σεπτῇ Πατριαρχικῇ ἐντολῇ, ἰστάμενος ἐνώπιον οἰκείων, ἐκ
προσώπου τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατρι-
άρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τοῦ προσκυνητοῦ Αὐθέντου καί Δεσπότης
πάντων ἡμῶν, ἔχω τὴν ὑψίστην τιμὴν νὰ κομίζω πρὸς ἅπαντας τὴν
πατρικὴν εὐχὴν καί τὰς Πατριαρχικὰς εὐλογίας τοῦ σεπτοῦ Προ-
καθημένου τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην διὰ τὴν ὁλκάδα
τοῦ Ἀποστόλου Τίτου, Πάτρωνος καί Προστάτου τῆς τοπικῆς ταύτης
Ἐκκλησίας, ἡμέραν τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας σου, Θεοφιλέστατε
ἅγιε Κνωσσοῦ.

Τό εὐφρόσυνον ἄγγελμα τῆς ἐπαξίας ἀρχιερατικῆς προαγωγῆς
σου ἔφθασε καί εἰς τὰς αὐλὰς τῆς ἐσταυρωμένης καί μαρτυρικῆς
Πρωτοθρόνου Κωνσταντινουπολίτιδος Ἐκκλησίας, καί ἐγένετο δεκτόν
μετὰ μεγίστης χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου σου, Ὅστις
ἔσπευσε προφρόνως διὰ σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ Γράμματος νὰ συγχαρῇ

πατρικῶς τὴν ὑμετέραν Θεοφιλίαν καὶ νά εὐχηθῇ ἐγκαρδίως διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν νέων ὑψηλῶν ἀρχιερατικῶν καθηκόντων σου, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τῆς ὑπευθύνου καὶ λυσιτελοῦς διακονίας σου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὡς Ἀρχιεραγματέως τῆς ἐνταῦθα Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, εὐχὰς τὰς ὁποίας καὶ ἡμεῖς, ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐκπροσώπου, ἐπαναλαμβάνομεν ἐνθέρμως, πάλιν καὶ πολλάκις, σήμερον μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ ἐξειδικασμένης τιμῆς.

Γνωρίζεις καλῶς, Θεοφιλέσταστε, ὅτι ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός ἡμῶν Πατριάρχης, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς θυσιαστικῆς διακονίας σου ἐν τῷ ἀμπελώνι τοῦ Κυρίου, περιέβαλλε τό πρόσωπόν σου μετὰ στοργῆς οὐ τῆς τυχούσης, ἐκτιμῶν τὴν λιπαράν θεολογικὴν σου παιδείαν, τὴν ἐν γένει πνευματικὴν κατάρτισιν καὶ συγκρότησίν σου, τό ἐκκλησιαστικόν σου ἦθος, τὴν εὖορκον προσφορὰν σου πρὸς τὴν ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ τὴν ἀφοσίωσίν σου εἰς τὴν Μητέρα Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν σεπτὸν Προκαθήμενον αὐτῆς.

Ἐχεις, ἅγιε Κνωσσοῦ, τό πολὺτιμον προνόμιον νά ἀνήκης ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὴν χορείαν τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, «τῆς ἄρχουσας καὶ πάσχουσας Ἐκκλησίας», τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἀναριθμῆτων θλίψεων καὶ τῶν ἀλαλήτων στεναγμῶν, τῶν ἀτελευτήτων μαρτυρίων καὶ τῆς εὐαγγελικῆς μαρτυρίας, τῆς ἀδιαπτώτως ἀκολου-θούσης ἐπὶ δεκαεπτὰ καὶ πλέον αἰῶνας ἐν τῇ τοῦ Κωνσταντίνου Πόλει τὴν κανονικὴν ὁδὸν τῆς θυσιαστικῆς διακονίας πρὸς τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν καὶ οὐδέποτε κινουμένης ἀπὸ τοῦ χρέους καὶ τῆς εὐθύνης, μέσῳ τῆς πολυπλεύρου κενωτικῆς προσφορᾶς αὐτῆς πρὸς ὁμοδόξους καὶ ἑτεροδόξους, ὡς καὶ πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως καὶ σύμπασαν τὴν ποικιλοτρόπως ταλανιζομένην ἀνθρωπότητα.

Ἀντιλαμβάνεται, ἀσφαλῶς, ἡ ὑμετέρα Θεοφιλία ὅτι ἡ θυσιαστικὴ διακονία τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως δέν τυγχάνει ἐπὶ κτητόν τι γνῶρισμα κατὰ τὴν ὑπεραιωνόβιον, χάριτι Θεοῦ, ἐπὶ γῆς φωταυγὴ καὶ πολύκροτον πορείαν της, ἀλλ' ἀποτελεῖ συνεπῆ προβολὴν καὶ ἀτάλάντευτον φανέρωσιν τοῦ ἐκκλησιολογικοῦ γονιδιώματός της, καθὼς καὶ ὄντολογικὴν ἀπόρροϊαν ἐκ τῆς ἀνοθεύτου εὐαγγελικῆς καὶ ἀποστο-

λικῆς παραδόσεως καί τῆς διαχρονικῆς πατερικῆς αὐτοσυνειδησίας περί τοῦ Ἀρχιερατικοῦ λειτουργήματος ὡς διαρκοῦς Σταυροῦ, καθημερινῆς αὐθυπερβάσεως καί κενωτικῆς αὐτοπροσφορᾶς πρὸς διακονίαν τῶν καθ' ἐκάστην ἀναγκῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, προσβλέποντος δέ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς σωτηριολογικῆς, εὐχαριστιακῆς καί ἐσχατο-λογικῆς ἀποστολῆς του ἐν τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν, καθ' ἣν, ὡς μὴ ὥφελε, τὰ ἀπ' αἰώνων ἀπαράγραπτα καί ἀδιαπραγμάτευτα κανονικά προνόμια τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀμφισβητοῦνται ὑπὸ τινων δυστυχῶς ὁμοδόξων, λαβόντων τὴν εἰς Χριστόν πίστιν καί τό ἅγιον βάπτισμα ἐκ τῆς πνευματικῆς μήτρας τοῦ Ὁρθοδόξου Γένους. Διό καί σύ, ἅγιε Κνωσσοῦ, ὡς τό νεώτερον μέλος τῆς σεβασμίας αὐτοῦ Ἱεραρχίας ἐν τῇ ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίᾳ, καλεῖσαι κατὰ τὴν σήμερον ἀρχομένην Ἀρχιερατικὴν σου διακονίαν νὰ τιμᾷς καί νὰ ὑπερασπίζησαι τὴν ὑπαρξιακὴν ἐνότητα καί κανονικὴν ἀναφορὰν τῆς ἐν Κρήτῃ τοπικῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἐν τῇ Μεγαλονήσῳ Ἱ. Πατριαρχικῶν καί Σταυροπηγιακῶν Μονῶν πρὸς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, καθὼς ἡ σχέσις αὕτη ἀποτελεῖ τὸν ὁμφάλιον λῶρον διὰ τὴν εὐστάθειαν καί τὴν κατὰ Θεόν προκοπὴν τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ τῆς ἐνταῦθα Ἐκκλησίας, τῆς ναυαρχίδος ταύτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ τῆς Μεσογείου καί ἐκλεκτῆς αὐτοῦ ἀναδενδράδος. Ἄλλως τε, ὁ Κυριακὸς λόγος, σαφὴς καί περιεκτικὸς οὐσιωδεστάτων ὄντολογικῶν νοημάτων, δέν ἐπιδέχεται τινα διαφορετικὴν προσέγγισιν: «μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τό κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδέ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοί μείνητε. Ἐγὼ εἰμί ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ιω. 15:1-5).

Τό Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον καί ὁ σεπτὸς Προκαθήμενός του τρέφουν βεβαίαν τὴν ἐλπίδα καί προσδοκίαν ὅτι σύ, ὡς ὁ βενιαμὴν τῆς ἐνταῦθα Ἱεραρχίας, θὰ μιμηθῇς τό ἀπαράμιλλον ὑπόδειγμα, τὴν παραδειγματικὴν ἀναφορὰν καί ὀλοτελῇ ἀφοσίωσιν πρὸς τό ἀειλαμπές Φανάρι τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης καί πολιοῦ Γέροντος πάντων

ἡμῶν κ. Εἰρηναίου, τοῦ καί Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, τόν ὅποῖον εἶχες τήν ἰδιαίτεράν εὐλογίαν νά διακονήσης καί ἐξ ἑτέρων, πλήν τοῦ Ἀρχιγραμματέως αὐτῆς, ἐπιτελικῶν θέσεων, ὡς τοῦ Ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ καί τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, ἔχων πάντοτε κατά νοῦν τήν ζείδωρον προτροπήν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς Τιμόθεον: «σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες» (Πρὸς Τιμ. 3,14).

Τό λοιπόν, Θεοφιλέστατε, ἔντεινε, δι'εὐχῶν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου, καὶ κατευοδοῦ καὶ ἀρχιεράτεψε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἢ δεξιά τοῦ Ὑψίστου. Ἄξιος!!!